

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 54

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Măști, 18 ianuarie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 697 din 28 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (2) și ale art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală	2-4
Decizia nr. 698 din 28 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Codul de procedură penală	5-6
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
20/2021. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2019 privind evaluarea și aprobarea membrilor structurii de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie în cadrul entităților reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară	7-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 697

din 28 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (2) și ale art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Maria Eleonora Centea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (2) și ale art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Sorin Stuparu, Doina Mirela Petrescu, Ionuț Robert Chiripuş și Antoaneta Silvia Zsido în Dosarul nr. 1.701/3/2014/a38 al Tribunalului Bucureşti — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 325D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, considerând, în esență, că noțiunea „convingere”, ce se regăsește în dispozițiile art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, nu are sensul unei simple opinii subiective a judecătorului, ci constituie certitudinea dobândită de acesta în mod obiectiv, pe baza probelor, părerea fermă la care ajunge, dincolo de orice îndoială. Solicită menținerea jurisprudenței Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 29 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.701/3/2014/a38, **Tribunalul Bucureşti — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (2) și ale art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Sorin Stuparu, Doina Mirela Petrescu, Ionuț Robert Chiripuş și Antoaneta Silvia Zsido într-o cauză penală.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că textele de lege criticate, făcând referire la criteriile vagi și subiective de „convingere” a instanței sau de îndoială „rezonabilă”, încalcă dispozițiile constituționale invocate. Susțin că revenirea la criteriul „convingerii” magistratului în evaluarea probelor este nejustificată în raport cu Decizia Curții Constituționale nr. 171 din 23 mai 2001, fiind de natură să relativizeze răspunderea celui îndreptățit să examineze și să interpreteze probele cauzei, părerea sau credința subiectivă a acestuia neasigurând, în mod obiectiv, aflarea adevărului. Apreciază că, pentru a respecta viziunea constituțională asupra înfăptuirii justiției, este mai potrivită formularea art. 396 alin. (2) din Codul de procedură penală, fiind necesară modificarea art. 103 alin. (2) teza a doua din același cod, în sensul înlăturării conceptului de „convingere” a instanței și limitării posibilității pronunțării unei hotărâri de condamnare doar atunci când instanța constată că acuzația a fost dovedită

dincolo de orice îndoială, verb care prin înțelesul său presupune o viziune realistă, independentă de conștiință.

6. **Tribunalul Bucureşti — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală este întemeiată, iar excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 396 alin. (2), (3) și (4) din același act normativ este neîntemeiată. În privința caracterului neconstituțional al dispozițiilor art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța face trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 171 din 23 mai 2001, pe care le consideră aplicabile în cauză. Totodată, în susținerea constituționalității dispozițiilor art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, judecătorul face trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 185 din 21 martie 2017, referitoare la sensul termenului „rezonabil”, pe care le consideră, de asemenea, aplicabile în cauză. Reține că sensul sintagmei „fără nicio îndoială rezonabilă” este clar și previzibil și semnifică existența unor probe pe baza cărora, recurgând la un raționament echilibrat, firesc, lipsit de exagerări, să poată fi desprinsă concluzia plauzibilă că inculpatul a săvârșit infracțiunea pentru care este judecat. Reține, totodată, că atât destinatarul legii procesual penale, cât și organele chemate să o aplice pot determina sensul noțiunii „fără nicio îndoială rezonabilă”, sintagmă preluată din sistemul de *common law*, care reprezintă, în realitate, cel mai înalt grad al probatorului în materie penală și al cărei conținut concret va fi stabilit, conform celor reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și de Curtea Constituțională, în funcție de circumstanțele fiecărei cauze. Apreciază că, din aceleași considerente, nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 16 și ale art. 21 alin. (3).

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 103 alin. (2) și ale art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale. În acest sens reține că susținerea autorilor excepției cu privire la subiectivitatea aprecierii probelor nu este justificată de conținutul textelor de lege criticate. Art. 103 din Codul de procedură penală menționează fără echivoc că toate probele administrate în cauză vor fi evaluate, astfel încât condamnarea poate fi dispusă doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Apreciază că textele de lege criticate sunt corelate cu principiul aplicării legii procesual penale, consacrat de art. 5 din Codul de procedură penală, care instituie obligația organelor judiciare de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului. Totodată, reține că textul anterior menționat instituie obligația organelor de urmărire de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului. În plus, respingerea sau neconsemnarea cu rea-credință a probelor propuse în favoarea suspectului sau inculpatului se sancționează conform dispozițiilor Codului de procedură penală. Ca atare, apreciază că legea procesual penală conține norme de natură să asigure și să garanteze aflarea adevărului prin aprecierea obiectivă

a probelor. Invocă, totodată, și considerente ale Deciziei Curții nr. 778 din 17 noiembrie 2015.

9. În ceea ce privește dispozițiile art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, invocă jurisprudența instanței de control constituțional, respectiv deciziile nr. 47 din 16 februarie 2016 și nr. 778 din 17 noiembrie 2015, reținând, totodată, că din analiza sistematică a întregului Cod de procedură penală rezultă înlocuirea de către legiuitor, în cuprinsul noii reglementări, a orientării specifice dreptului continental, bazată pe formarea convingerii intime a judecătorului, care a existat în Codul de procedură penală din 1968, cu orientarea preluată în legislația românească din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Așa fiind, apreciază că standardul probei dincolo de orice îndoială rezonabilă din cuprinsul dispozițiilor art. 396 alin. (2) din Codul de procedură penală constituie o garanție procesuală a aflării adevărului și, implicit, a dreptului la un proces echitabil. De asemenea, acest standard asigură respectarea prezumției de nevinovăție până la momentul asumării de către judecător a convingerii cu privire la vinovăția inculpatului, dincolo de orice îndoială rezonabilă, asumare concretizată prin pronunțarea hotărârii judecătorești de condamnare.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 103 alin. (2) și ale art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 103 alin. (2): *„În luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.”*

— Art. 396 alin. (2), (3), (4): *„(2) Condamnarea se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.*

(3) Renunțarea la aplicarea pedepsei se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, în condițiile art. 80—82 din Codul penal.

(4) Amânarea aplicării pedepsei se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, în condițiile art. 83—90 din Codul penal.”

13. Autorii excepției susțin că normele procesual penale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la principiul legalității și principiul securității juridice, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și ale art. 124 referitor la înfăptuirea justiției. Totodată, susțin că textele de lege criticate sunt în contradicție și cu prevederile art. 2—4 din Codul de procedură penală.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, analizând critici similare celor formulate în prezenta cauză, a pronunțat Decizia nr. 217 din 4 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 din 31 iulie 2017, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 103 alin. (2) și ale art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

15. În motivarea soluției sale, Curtea a constatat că, în esență, ceea ce se critică constă în utilizarea noțiunii „*convingere*” a judecătorului. Astfel, convingerea magistratului reprezintă acea stare a unei persoane răspunzătoare de aplicarea legii, bazată pe buna-credință, care este împăcată cu propria conștiință morală, care a îndrumat-o în aflarea adevărului prin utilizarea tuturor mijloacelor legale, respectiv a probelor. Convingerea ce stă la baza hotărârilor pe care un judecător le pronunță are drept fundament o conștiință juridică ce se formează numai după epuizarea duelului judiciar. De aceea, în măsura în care judecătorul nu poate ajunge la o concluzie fermă, legiuitorul a consacrat instituția relăuării cercetării judecătorești sau a dezbaterilor, prevăzută de art. 395 din Codul de procedură penală. Pentru a ajunge însă la o anumită convingere, judecătorul va face o analiză logică, științifică și riguroasă a faptelor relevate, cu respectarea principiilor legale referitoare la loialitatea administrării probelor și aprecierea lor ca un tot unitar. Așa fiind, câtă vreme convingerea magistratului respectă principiul constituțional al independenței judecătorului care se supune numai legii, atunci ea nu poate fi privită ca un impediment în înfăptuirea actului de justiție, ci, dimpotrivă, ca o garanție a lui. Că aceasta a fost viziunea legiuitorului stă dovadă însuși dreptul judecătorului dintr-un complet de judecată de a formula, potrivit propriei convingeri, o opinie separată — a se vedea în acest sens prevederile art. 394 alin. (2)—(4) din Codul de procedură penală.

16. Chiar dacă judecătorul, asemenea multor altor profesioni, poate dezvolta în cadrul activității sale anumite deprinderi care alcătuiesc ceea ce se numește deformație profesională și care îl poate face pe acesta să alunece într-o zonă de empirism profesional bazat pe o încredere disproporționată și neștiințifică în propria intuiție, acest fapt nu echivalează cu libertatea sa de a da dezlegare unei pricini bazându-se numai pe ceea ce ar putea crede, deoarece „cunoașterea” evenimentului supus judecării presupune existența unui echilibru între acuzare și apărare, astfel încât acuzația să fie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă — a se vedea art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală. Curtea a reținut, totodată, că expunerea de motive a Codului de procedură penală subliniază că „proiectul noului Cod de procedură penală își păstrează caracterul predominant continental european, dar, ca noutate, introduce multe elemente de tip adversarial, adaptate corespunzător la propriul nostru sistem legislativ”. Așadar, judecătorul trebuie convins „*dincolo de orice dubiu rezonabil*” de către procuror sau de către partea civilă, el neavând sarcina de a administra probe pentru aflarea adevărului, așa cum se întâmpla sub imperiul vechiului cod, decât în mod subsidiar pentru formarea convingerii sale — a se vedea art. 100 alin. (2) din Codul de procedură penală. Curtea a statuat că actuala reglementare este diferită fundamental de cea veche cuprinsă în art. 63 alin. 2 cu denumirea marginală „*Probele și aprecierea lor*” din Codul de procedură penală din 1968, potrivit căreia „*Probele nu au valoare mai dinainte stabilită. Aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală și de instanța de judecată potrivit convingerii lor, formată în urma examinării tuturor probelor administrate și conducându-se după conștiința sa*”. Atunci, instanța de contencios constituțional a statuat, prin Decizia nr. 171 din 23 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 16 iulie 2001, că posibilitatea organului de urmărire penală ori a instanței de judecată să aprecieze fiecare probă potrivit intimei convingeri și conducându-se după conștiința sa este neconstituțională, deoarece prevederile referitoare la înfăptuirea justiției impun judecătorilor să se supună „*numai legii*”. Prin urmare, reglementarea cenzurată anterior de Curtea Constituțională permitea judecătorului să se conducă după conștiința sa, care, spre deosebire de convingere (aceasta implicând certitudine, siguranță), presupune un sentiment intuitiv pe care ființa umană îl are despre propria existență, deci o cunoaștere reflexivă în legătură cu situațiile și lucrurile din jurul său. Or, o astfel de convingere bazată pe o cunoaștere reflexivă se caracterizează

prin variabilitate, fiind, practic, o determinantă personală a judecătorului, fapt incompatibil cu actul de înfăptuire a justiției, pentru că, din momentul în care probele administrate resping posibilitatea condamnării unei persoane, judecătorul nu poate soluționa cauza după propria conștiință. Asemenea situații se traduc prin regula *in dubio pro reo*, care a apărut în sistemele adversariale.

17. În plus, Curtea a reținut că dispozițiile contestate nu contravin principiului independenței judecătorilor, deoarece, dimpotrivă, ele fiind o reflectare a acestuia, care reprezintă garanția constituțională a „nesupunerii” judecătorului unei alte puteri, unor altor persoane sau interese, dinăuntrul sau din afara sistemului judiciar, și a „supunerii” sale doar legii, astfel încât orice structură de subordonare sau de comandă asupra acestuia este exclusă și nu îi poate afecta independența. Noțiunea de „lege” este folosită în sensul său larg, care include, pe lângă Legea fundamentală, toate celelalte acte normative, cu forță juridică echivalentă legii sau inferioară acesteia, care constituie ansamblul normativ pe care trebuie să se fundamenteze actul de justiție (a se vedea Decizia nr. 799 din 17 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 23 iunie 2011).

18. Cât privește sintagma „îndoială rezonabilă” conținută de dispozițiile art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală, Curtea a reținut, în Decizia nr. 778 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 111 din 12 februarie 2016, că aceasta este de sorginte jurisprudențial-europeană, înțelesul fiind regăsit, de exemplu, în Hotărârea din 11 iulie 2006, pronunțată în Cauza *Boicenco împotriva Republicii Moldova*, paragraful 104, potrivit căreia standardul de probă „dincolo de un dubiu rezonabil” permite deducerea sa și din coexistența unor concluzii suficiente de întemeiate, clare și concordante sau a unor prezumții de fapt similare și incontestabile.

19. De asemenea, prin Decizia nr. 47 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 323 din 27 aprilie 2016, Curtea a reținut că standardul probei dincolo de orice îndoială rezonabilă își are originea în modul de reglementare a sistemului probator, referitor la care doctrina identifică două orientări majore: cea a capacității probelor de a convinge, respectiv de a conduce la formarea convingerii intime a judecătorului aflat în situația de a soluționa o cauză penală, orientare specifică sistemului de drept continental, și cea a capacității probelor de a demonstra vinovăția, dincolo de orice îndoială rezonabilă, specifică sistemului de drept anglo-saxon și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului. Din analiza sistematică a întregului Cod de procedură penală rezultă înlocuirea de către legiuitor în cuprinsul noii reglementări a orientării specifice dreptului continental, bazată pe formarea convingerii intime a judecătorului, care a existat în Codul de procedură penală din 1968, cu cea de-a doua orientare, preluată

în legislația românească din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

20. Acest aspect a fost reținut și în expunerea de motive a Codului de procedură penală, care subliniază că „proiectul noului Cod de procedură penală își păstrează caracterul predominant continental european, dar, ca noutate, introduce multe elemente de tip adversarial, adaptate corespunzător la propriul nostru sistem legislativ”. Așadar, judecătorul trebuie convins „*dincolo de orice dubiu rezonabil*” de către procuror sau de către părți, el neavând sarcina de a administra probe pentru aflarea adevărului, așa cum se întâmpla sub imperiul vechiului cod, decât în mod subsidiar pentru formarea convingerii sale, astfel cum rezultă din prevederile art. 100 alin. (2) din Codul de procedură penală.

21. Preluarea în sistemul continental a standardului probei dincolo de orice îndoială rezonabilă, specific sistemelor adversariale, este rezultatul tendinței de obiectivizare a standardului convingerii intime a judecătorului care, în esența sa, presupune un grad apreciabil de subiectivitate. Acest standard poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la standardul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție și reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat la art. 5 din Codul de procedură penală, este aplicat în materia probațiunii. El se referă la faptul că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului, în legătură cu fapta imputată, instanțele judecătorești nu își pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să îl achite.

22. Această modificare de viziune a fost pusă de legiuitor în acord cu modificarea textului privind sarcina probei, care prevede că aceasta aparține, în special, procurorului, iar, în acțiunea civilă, părții civile sau, după caz, procurorului, care exercită acțiunea civilă, în cazul în care persoana vătămată este lipsită de capacitate de exercițiu sau are capacitate de exercițiu restrânsă, potrivit art. 99 alin. (1) din Codul de procedură penală.

23. Așa fiind, standardul probei dincolo de orice îndoială rezonabilă din cuprinsul dispozițiilor art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală constituie o garanție procesuală a aflării adevărului și, implicit, a dreptului la un proces echitabil. De asemenea, acest standard asigură respectarea prezumției de nevinovăție până la momentul asumării de către judecător a convingerii cu privire la vinovăția inculpatului, dincolo de orice îndoială rezonabilă, asumare concretizată prin pronunțarea hotărârii judecătorești de condamnare.

24. Neintervenind elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sorin Stuparu, Doina Mirela Petrescu, Ionuț Robert Chiripuş și Antoaneta Silvia Zsido în Dosarul nr. 1.701/3/2014/a38 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 103 alin. (2) și ale art. 396 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 698

din 28 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Maria Eleonora Centea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristiana-Adina Ghergu și Alexandru-Mihail Frangopol în Dosarul nr. 1.171/263/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 339D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate, considerând, în esență, că textul de lege criticat se aplică în egală măsură tuturor persoanelor aflate în aceeași situație juridică. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 21 din Constituție, reține că dispozițiile art. 20 alin. (4) din Codul de procedură penală prevăd că partea vătămată, care nu a optat să se constituie parte civilă până la începutul cercetării judecătorești, are posibilitatea de a introduce acțiunea la instanța civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 30 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.171/263/2015, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Cristiana-Adina Ghergu și Alexandru-Mihail Frangopol cu ocazia soluționării apelului declarat împotriva Sentinței penale nr. 264 din 19 decembrie 2017, pronunțată de Judecătoria Motru în Dosarul nr. 1.171/263/2015.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că textul de lege criticat creează o discriminare în beneficiul persoanei vătămate, citată în cauză de către organul judiciar, în raport cu persoana vătămată, care nu a fost citată, întrucât nu a fost identificată de organul judiciar. Totodată, susțin că normele procesual penale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale privind accesul liber la justiție al persoanei vătămate, care nu a fost înștiințată cu privire la dreptul de a exercita, în procesul penal, acțiunea civilă.

6. **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens reține că dispozițiile art. 20 alin. (1) din Codul de procedură penală se aplică, fără niciun fel de discriminare, tuturor persoanelor aflate în situații juridice identice. Dreptul la un proces echitabil presupune dreptul tuturor părților de a se prevala de garanțiile procesuale specifice. Faptul că persoana vătămată poate opta până la începerea cercetării judecătorești să se constituie sau nu parte civilă nu trebuie să afecteze în vreun fel drepturile inculpatului, care are posibilitatea de a uza de dreptul său la apărare. Totodată, potrivit art. 20 alin. (4) din Codul de procedură penală, în situația depășirii acestui termen, persoana vătămată nu se mai poate constitui parte civilă în procesul penal, însă are posibilitatea de a introduce acțiunea la instanța civilă.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 20 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „*Constituirea ca parte civilă se poate face până la începerea cercetării judecătorești. Organele judiciare au obligația de a aduce la cunoștința persoanei vătămate acest drept.*”

11. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că normele procesual penale criticate sunt contrare dispozițiilor art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și ale art. 21 referitoare la liberul acces la justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 257 din 26 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 22 iunie 2017, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*în termenul prevăzut la art. 20 alin. (1)*” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală este neconstituțională.

13. Totodată, prin aceeași decizie, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că

dispozițiile art. 20 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate. În considerentele deciziei precitate, Curtea a reținut că, în procesul penal, acțiunea civilă se declanșează prin „constituirea” ca parte civilă a persoanei vătămate, în condițiile art. 20 din Codul de procedură penală. Persoana vătămată hotărăște cu privire la cadrul procesual de realizare a pretențiilor sale, fie sesizând instanța civilă, fie alăturând acțiunea civilă acțiunii penale, în această din urmă ipoteză tot ea fiind în măsură să aleagă momentul exercitării dreptului de a reclama reparații prin mijlocirea organelor judiciare, cu respectarea însă a termenului-limită prevăzut de art. 20 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală, respectiv „*până la începerea cercetării judecătorești*”. Formularea cererii de constituire ca parte civilă declanșează acțiunea civilă, în același timp luând naștere și contraacțiunea (de apărare) a celui sau celor împotriva cărora este îndreptată acțiunea civilă, subiect pasiv al acțiunii civile putând fi inculpatul sau partea responsabilă civilmente. De asemenea, Curtea a constatat că posibilitatea persoanei vătămate, care s-a constituit parte civilă, de a solicita introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente „*până la începerea cercetării judecătorești*”, în orice fază procesuală, inclusiv după închiderea procedurii de cameră preliminară, este de natură a aduce atingere dreptului de acces liber la justiție al părții responsabile civilmente, consacrat de art. 21 din Legea fundamentală. Totodată, Curtea a reținut că manifestarea de voință a persoanei vătămate care s-a constituit parte civilă de a solicita introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente „*până la începerea cercetării judecătorești*”, în orice fază procesuală, inclusiv după închiderea procedurii de cameră preliminară, asigură respectarea dreptului la apărare al acestei părți, însă

este de natură a aduce atingere dreptului fundamental la apărare al părții responsabile civilmente.

14. Cu alte cuvinte, prin Decizia nr. 257 din 26 aprilie 2017, precitată, instanța de control constituțional a confirmat posibilitatea persoanei vătămate de a se constitui parte civilă „*până la începerea cercetării judecătorești*”, formularea cererii de introducere în procesul penal a părții responsabile civilmente fiind necesar a fi realizată însă până la închiderea procedurii de cameră preliminară, în acord cu normele constituționale privind dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

15. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția Deciziei nr. 257 din 26 aprilie 2017 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

16. Totodată, Curtea nu poate reține pretinsa discriminare în beneficiul persoanei vătămate citate în cauză de către organul judiciar, în raport cu persoana vătămată care nu a fost citată, întrucât nu a fost identificată de organul judiciar. În acest sens, Curtea reamintește că discriminarea poate fi constatată doar în situația reglementării unor soluții juridice diferite pentru persoane aflate în situații similare, aspect ce nu poate fi reținut în prezenta cauză. Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, dar că acesta nu interzice reguli specifice, în cazul unei diferențe de situații (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996).

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristiana-Adina Ghergu și Alexandru-Mihail Frangopol în Dosarul nr. 1.171/263/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 20 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT**pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2019 privind evaluarea și aprobarea membrilor structurii de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie în cadrul entităților reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară**

În temeiul prevederilor art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2) și ale art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile:

— art. 173 alin. (1) lit. t) și ale art. 179 alin. (4) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 2 alin. (1), art. 15, 19, 21, 26—33, art. 122 alin. (2) și alin. (3) lit. d), art. 123 lit. c), art. 129 alin. (3) lit. d), art. 130 lit. c), art. 132, art. 135 alin. (4)—(6), art. 162 alin. (1), art. 166, 174, art. 176 alin. (2) și ale art. 188 din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 64 alin. (2)—(4), art. 65 și ale art. 70 lit. b) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 22 alin. (2) și (3) și ale art. 23 din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 22, 24, 26 și ale art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1/2020 privind pensiile ocupaționale, cu completările ulterioare;

— art. 1 alin. (2), art. 4 alin. (1) și (4), art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (7), art. 11, 12, 14, 22—24, art. 45 alin. (3), art. 73, 75 și ale art. 178 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 1 alin. (6), art. 5 alin. (1), art. 7 alin. (2) lit. a) și c), art. 8 alin. (1) lit. b), art. 10 alin. (1), art. 11, art. 12 alin. (1) lit. e), art. 13 alin. (1) și ale art. 15 alin. (1) și (3), art. 39 și 47 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare,

— Legii nr. 243/2019 privind reglementarea fondurilor de investiții alternative și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și

— art. 21, art. 22, art. 40, art. 42, art. 61 alin. (2) și (3) și ale art. 62 din Regulamentul (UE) nr. 231/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește derogările, condițiile generale de operare, depozitarii, efectul de levier, transparența și supravegherea,

potrivit deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 22.12.2021,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2019 privind evaluarea și aprobarea membrilor structurii de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie în cadrul entităților reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 12 februarie 2019, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) se abrogă.

2. La articolul 2 alineatul (2) litera k), punctele (iii) și (iv) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(iii) societățile de servicii de investiții financiare care sunt înregistrate în calitate de operator independent, care administrează un sistem multilateral de tranzacționare sau un sistem organizat de tranzacționare, precum și cele care se încadrează în criteriile prevăzute la art. 1 alin. (2) și (5) din Regulamentul (UE) 2019/2.033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1.093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 și care sunt prevăzute la art. 7 alin. (1) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 3/2014 privind unele aspecte legate de aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile

de credit și adecvarea capitalului și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, cu modificările și completările ulterioare;

(iv) societățile de administrare a investițiilor (SAI) și administratorii fondurilor de investiții alternative (AFIA) care dețin o cotă de piață de cel puțin 5% pe unul dintre cele două segmente, respectiv organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) sau fonduri de investiții alternative (FIA) conform informațiilor privind piața OPCVM și FIA publicate trimestrial de către A.S.F.;”

3. La articolul 2 alineatul (2), literele q) și x) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„q) *persoană evaluată* — persoana propusă de către o entitate reglementată pentru a ocupa o poziție de membru în cadrul structurii de conducere sau pentru a deține o funcție-cheie;

x) *structură de conducere* — membrii consiliului și membrii conducerii executive/conducerii superioare.”

4. La articolul 3 alineatul (2), litera b) se abrogă.

5. La articolul 3, alineatul (3) se abrogă.

6. La articolul 3, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Notificarea menționată la alin. (2) este întocmită conform formularului prevăzut în anexa nr. 2 și este însoțită de rezultatul evaluării menționat la art. 28, precum și de declarația prevăzută în anexa nr. 1, completată de către persoanele propuse să exercite funcția-cheie/funcția critică, în cazul societăților de asigurare-reasigurare.”

7. La articolul 3, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) În cazul în care entitățile reglementate stabilesc sucursale în statele membre sau terțe, persoanele mandatate să reprezinte sucursalele sunt evaluate de către entitățile reglementate în conformitate cu prevederile prezentului regulament și sunt notificate A.S.F.”

8. La articolul 4 alineatul (1), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) capacitatea entității de a utiliza modele interne pentru determinarea cerințelor de capital, în cazul în care este relevant;”

9. La articolul 5 alineatul (2) litera b), punctul (ii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) numirea persoanei/persoanelor într-o calitate diferită decât cea evaluată anterior sau dacă cerințele funcției s-au modificat;”

10. La articolul 5 alineatul (2) litera b), după punctul (ii) se introduce un nou punct, punctul (iii), cu următorul cuprins:

„(iii) numirea pentru un nou mandat a unei persoane care a fost anterior aprobată de către A.S.F. în consiliu, respectiv în conducerea executivă/conducerea superioară la aceeași entitate reglementată.”

11. La articolul 5, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Evaluarea în vederea aprobării unei persoane care a fost anterior evaluată și aprobată de către A.S.F., în aceeași poziție sau funcție la aceeași entitate reglementată, se face cu respectarea prevederilor art. 30 alin. (6).”

12. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Fără a aduce atingere competențelor A.S.F., entitățile reglementate sunt responsabile pentru evaluarea inițială și pentru monitorizarea continuă a adecvării individuale a persoanelor evaluate și, după caz, a adecvării colective a membrilor structurii de conducere.”

13. La articolul 6 alineatul (6), partea introductivă și litera c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Entitățile reglementate monitorizează în mod continuu adecvarea persoanelor evaluate pentru a identifica, în contextul oricăror date noi relevante, situațiile în care trebuie efectuată o reevaluare a adecvării acestora. Se impune efectuarea unei reevaluări, luând în considerare aspectele menționate la art. 27 alin. (2), în special în următoarele cazuri:

c) atunci când există motive rezonabile documentate pentru a suspecta că spălarea banilor/finanțarea terorismului (SB/FT) a fost sau este săvârșită ori există tentativa de a fi săvârșită;”

14. La articolul 6 alineatul (6), după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) în situația în care există un risc sporit de SB/FT în legătură cu entitatea reglementată, în special în cazul în care informațiile disponibile A.S.F. indică faptul că entitatea reglementată respectivă:

(i) nu a implementat un sistem de control intern sau mecanisme de supraveghere adecvate pentru a monitoriza și atenua riscurile de SB/FT;

(ii) încalcă obligațiile de prevenire și combatere a SB/FT în România, în statul membru gazdă sau într-o țară terță;

(iii) și-a schimbat semnificativ planul/modelul de afaceri într-o manieră care indică faptul că expunerea acestuia la riscul de SB/FT a crescut semnificativ;”

15. La articolul 6, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Prevederile art. 5 alin. (1) și (2) sunt aplicabile și în scopul adecvării colective a membrilor structurii de conducere, entitățile reglementate asigurându-se că structura de conducere deține în mod colectiv și în mod permanent cunoștințele, competențele și experiența adecvate pentru a putea înțelege activitatea entității, inclusiv principalele riscuri.”

16. La articolul 6 alineatul (10), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) în cazul identificării situațiilor menționate la alin. (6) lit. c) și c¹);”

17. La articolul 6, alineatul (13) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(13) Entitățile reglementate au obligația să monitorizeze permanent și să comunice A.S.F., în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la momentul constatării, situațiile apărute ulterior aprobării/notificării referitoare la:

a) nerespectarea de către persoanele evaluate a cerințelor prevăzute în prezentul regulament;

b) vacantarea unei poziții în cadrul structurii de conducere sau a unei funcții-cheie.”

18. La articolul 7 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) integrarea și formarea continuă a membrilor structurii de conducere pentru a facilita înțelegerea clară din partea acestora a legislației specifice relevante, a regulilor și procedurilor interne administrative, a structurii organizatorice, a modelului de afaceri, a profilului de risc și a cerințelor de guvernanta;”

19. La articolul 9, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) criteriile cantitative și măsuri, pentru a asigura o reprezentare echilibrată în ceea ce privește genul în structura de conducere;”

20. La articolul 9, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) asigurarea nediscriminării bazată pe criteriile de gen, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, religie sau credință, apartenență la o minoritate națională, situație materială, naștere, dizabilitate, vârstă sau orientare sexuală.”

21. La articolul 10 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) sunt absolvenți, cu examen de licență sau cu diplomă, ale unei instituții de învățământ superior;”

22. La articolul 10, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Membrul conducerii executive/conducerii superioare direct responsabil pentru punerea în aplicare a Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 129/2019*, a reglementărilor emise în aplicarea acesteia și a dispozițiilor administrative incidente SB/FT:

a) trebuie să aibă un nivel de cunoaștere, abilități și experiență adecvată referitoare la identificarea, evaluarea și înțelegerea riscurilor de SB/FT la care este expusă entitatea reglementată, cu luarea în considerare a modelului de afaceri și a politicilor și procedurilor de prevenire și combatere a SB/FT;

b) dovedește că înțelege măsura în care modelul de afaceri al entității reglementate este expus riscurilor asociate SB/FT.”

23. La articolul 11 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) aplicarea principiilor contabile și în audit financiar;”.

24. La articolul 11 alineatul (8), partea introductivă și literele a) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Atunci când se evaluează experiența prevăzută la alin. (6) dobândită din pozițiile deținute anterior, se acordă atenție deosebită următoarelor aspecte:

a) natura funcției deținute și nivelul său ierarhic;

f) numărul de persoane aflate în subordinea sa în cazul funcțiilor de conducere.”

25. După articolul 11 se introduce un nou articol, articolul 111, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 111

Experiența în cadrul autorităților competente

Fără a aduce atingere prevederilor art. 24—26, pentru evaluarea adecvării cunoștințelor, competențelor și experienței profesionale a membrilor structurii de conducere, se consideră relevantă experiența dobândită în cadrul autorităților competente de reglementare/supraveghere din domeniul financiar bancar în cazul în care persoanele evaluate îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) au fost membri în consiliile de conducere ale autorităților competente respective;

b) dețin experiență de minimum 3 ani în funcții de conducere sau experiență de minimum 10 ani în funcții de execuție ale unor structuri organizatorice relevante cu atribuții de reglementare/ autorizare/supraveghere/control, inclusiv cu atribuții specifice activității de natură juridică din cadrul autorităților competente respective.”

26. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 12

Cerințe generale

Se consideră că persoana evaluată respectă cerințele privind buna reputație, onestitate și integritate, dacă nu există motive obiective și demonstrabile care să indice contrariul, luând în considerare, în special, informațiile disponibile cu privire la factorii sau situațiile menționate la art. 13; pentru evaluare se iau în considerare inclusiv aspecte și situații minore care, raportat la frecvența acestora, pot avea impact semnificativ asupra reputației persoanei evaluate.”

27. La articolul 13 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) condamnarea sau urmărirea penală *in personam* în cazuri referitoare la:

- (i) infracțiuni prevăzute de legislația financiar-bancară, infracțiuni prevăzute de legislația referitoare la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, manipularea pieței, utilizarea abuzivă a informațiilor confidentiale sau infracțiuni în legătură cu fapte de corupție;
- (ii) infracțiuni contra patrimoniului sau alte infracțiuni specifice domeniului economic/financiar;
- (iii) infracțiuni prevăzute de legislația fiscală săvârșite în mod direct sau indirect, inclusiv prin schemele ilegale sau interzise de arbitraj al dividendelor;
- (iv) alte infracțiuni prevăzute de legislația privind societățile, falimentul, insolvența, precum și de cea privind protecția consumatorului;

b) măsuri și sancțiuni anterioare sau în curs de desfășurare, luate de orice autoritate de reglementare sau organism profesional pentru nerespectarea oricăror dispoziții relevante care reglementează activitățile din domeniul financiar-bancar sau oricare dintre situațiile de la lit. a);”.

28. La articolul 13 alineatul (1) litera d), punctele (iv) și (vii) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(iv) a fost membru în structura de conducere a unei entități care a intrat în insolvență sau în lichidare involuntară, în perioada în care aceasta a avut relații contractuale cu entitatea respectivă sau în decursul unui an de la data încetării acestor relații cu entitatea respectivă, cu condiția atragerii răspunderii acesteia pentru intrarea în insolvență a entității, în conformitate cu prevederile aplicabile din legislația incidentă în materia insolvenței sau lichidării involuntare;

(vii) există orice alte dovezi sau reclamații sau sesizări grave bazate pe informații relevante, credibile și fiabile care sugerează că persoana acționează într-un mod care nu este în concordanță cu regulile de conduită.”

29. La articolul 13, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Sunt luate în considerare:

a) cercetările în curs atunci când rezultă din proceduri judiciare, administrative sau din alte investigații similare efectuate de autorități sau entități competente, fără a aduce atingere drepturilor individuale fundamentale;

b) orice alte rapoarte nefavorabile care conțin informații relevante, credibile și fiabile, cum ar fi cele furnizate de un avertizor de integritate.”

30. La articolul 13, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Persoana evaluată prezintă informațiile prevăzute la alin. (3) lit. a) în cadrul declarației pe propria răspundere prevăzute în anexa nr. 1.”

31. La articolul 17 alineatul (2), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) orice relație profesională sau personală cu o persoană expusă public, astfel cum este definită la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 129/2019.”

32. La articolul 17, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) În cadrul procesului de evaluare a persoanelor pentru care se solicită aprobarea de către A.S.F., membrii consiliului se abțin de la participarea la procesul de evaluare, în situația efectuării propriei evaluări, precum și în situația în care apreciază că se găsesc într-un conflict de interese în legătură cu persoanele evaluate, de natură a afecta obiectivitatea și neutralitatea procesului de evaluare.”

33. La articolul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Entitățile reglementate semnificative definite la art. 2 alin. (2) lit. k) au cel puțin un membru independent în componența consiliului.”

34. La articolul 21, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Președintele directoratului poate fi membru în comitetul de nominalizare constituit de consiliul de supraveghere în cazul în care legislația primară aplicabilă entității reglementate nu prevede altfel.”

35. La articolul 22 alineatul (6), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) efectuarea demersurilor necesare cu suficient timp înainte astfel încât documentația completă aferentă aprobării să fie transmisă A.S.F. cu cel puțin 60 de zile anterior datei expirării mandatului.”

36. La articolul 23, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În aplicarea prevederilor alin. (1), fără a aduce atingere respectării cerințelor referitoare la experiența, cunoștințele și

competențele fiecărui membru al structurii de conducere, entitățile reglementate se asigură că structura de conducere deține în mod colectiv experiență adecvată și diversificată.”

37. La articolul 25 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) analizează informațiile referitoare la reputație, integritate și onestitate inclusiv cu privire la existența unor motive rezonabile documentate pentru a suspecta că a fost sau este săvârșită o operațiune sau o tentativă de SB/FT sau că există un risc sporit de SB/FT asociat persoanei evaluate;”.

38. La articolul 25 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) evaluează gândirea independentă;”.

39. La articolul 25, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care este identificată o situație care generează îngrijorări cu privire la eligibilitatea unui membru, incluzând existența unor motive rezonabile documentate pentru a suspecta că a fost sau este săvârșită o operațiune sau o tentativă de SB/FT sau existența unui risc sporit de SB/FT, entitatea reglementată evaluează dacă situația respectivă are impact în ce privește adecvarea persoanei evaluate și, dacă este necesar, stabilește măsurile corective utile pentru a asigura adecvarea individuală a membrilor structurii de conducere, în conformitate cu prevederile art. 29.”

40. La articolul 25, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Entitățile reglementate efectuează evaluarea adecvării individuale a structurii de conducere, folosind unul din instrumentele următoare:

a) matricea de adecvare prevăzută în anexa nr. 41; această matrice poate fi adaptată de entitatea reglementată în funcție de modelul de afaceri, de tipul activităților și riscurile specifice, cu luarea în considerare a principiilor și criteriilor prevăzute la art. 4;

b) proceduri și metodologie proprii și adecvate în conformitate cu criteriile și principiile stabilite în prezentul regulament.”

41. La articolul 27 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) conducerea eficientă și prudentă a entității, inclusiv buna-credință a structurii de conducere în activitățile desfășurate în interesul entității, inclusiv în ceea ce privește prevenirea și combaterea SB/FT;”.

42. La articolul 27 alineatul (2), după litera h) se introduc două noi litere, literele h¹) și h²), cu următorul cuprins:

„h¹) măsura în care membrii structurii de conducere, prin activitatea și deciziile lor, au demonstrat o bună înțelegere a riscurilor de SB/FT și a modului în care acestea afectează activitatea entității reglementate, precum și dacă au gestionat adecvat aceste riscuri, inclusiv prin luarea unor măsuri corective, dacă a fost necesar;

h²) motive rezonabile documentate de a suspecta că a fost sau este săvârșită o operațiune sau o tentativă de SB/FT sau există un risc sporit de săvârșire a acestora, inclusiv ca urmare a constatărilor auditorilor interni, auditorilor externi sau ale altor autorități competente în ceea ce privește adecvarea sistemelor și a procedurilor în domeniul SB/FT;”.

43. La articolul 27, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cadrul procesului de reevaluare se au în vedere și următoarele aspecte:

a) sarcinile și nivelurile de raportare atribuite în cadrul entității reglementate, inclusiv în cadrul grupului, după caz, pentru a stabili dacă vreun fapt sau constatare semnificativă ar trebui atribuită unuia sau mai multor membri responsabili ai structurii de conducere;

b) în aplicarea prevederilor lit. a), modalitatea de îndeplinire a sarcinilor atribuite se realizează luând în considerare:

- (i) toate documentele relevante, cum ar fi codul de guvernare, organigramă, politici și proceduri interne și alte forme de desemnare a responsabilităților, precum acte constitutive, regulamente de organizare și funcționare, evaluările disponibile privind adecvarea și informațiile suplimentare furnizate în acest context, contractele de administrare/de mandat/fișa postului și procesele-verbale ale ședințelor structurii de conducere;
- (ii) credibilitatea și fiabilitatea oricărui fapt care a condus la reevaluare, precum și gravitatea oricăror acuzații de comitere a unor fapte ilegale sau fapte reale privind nerespectarea normelor interne sau a legislației în vigoare, ale unuia sau mai multor membri ai structurii de conducere;
- (iii) sursa informațiilor deținute, credibilitatea și fiabilitatea sursei incluzând absența conflictului de interese în cazul sursei care oferă informația;
- (iv) opinia persoanei/persoanelor reevaluate în considerarea faptului că absența înregistrărilor în cazierul judiciar nu reprezintă o probă suficientă pentru a respinge eventuale acuzații de comitere a unor fapte ilegale.”

44. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 28

Evaluarea adecvării funcțiilor-cheie

(1) Entitatea reglementată efectuează evaluarea adecvării persoanelor care dețin funcții-cheie înainte de numirea acestora, folosind unul din instrumentele următoare:

a) matricea de adecvare prevăzută în anexa nr. 42; această matrice poate fi adaptată de entitatea reglementată în funcție de modelul de afaceri, tipul activităților și riscurile specifice, cu luarea în considerare a principiilor și criteriilor prevăzute la art. 4;

b) proceduri și metodologie proprii și adecvate în conformitate cu criteriile și principiile stabilite în prezentul regulament.

(2) Rezultatul evaluării este prezentat persoanelor numite în funcții-cheie și structurii de conducere și se anexează notificării sau solicitării de aprobare transmise A.S.F. în conformitate cu art. 3 și 30.

(3) Entitatea reglementată instituie măsuri adecvate care permit înlocuirea persoanei evaluate de A.S.F. ca fiind necorespunzătoare pentru exercitarea funcției-cheie și asigură, până la numirea altei persoane, continuitatea exercitării funcției respective de către un membru al conducerii executive sau de către o altă persoană desemnată în conformitate cu legislația specifică.”

45. La articolul 30 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru fiecare dintre persoanele evaluate numite în cadrul structurii de conducere sau pentru exercitarea funcțiilor-cheie, entitatea reglementată depune la A.S.F. sau transmite prin mijloace electronice, potrivit alin. (10), cererea semnată de reprezentantul legal, însoțită de următoarea documentație:”.

46. La articolul 30 alineatul (1) litera e), punctul (i) se abrogă.

47. La articolul 30 alineatul (1) litera e), punctul (ii) se modifică și va avea următorul cuprins:

- „(ii) raportul de evaluare a adecvării individuale, incluzând, dacă este cazul, și fundamentarea menționată la art. 13 alin. (2) lit. c) și alin. (4), întocmit în forma prevăzută în anexa nr. 41 sau prin altă metodă, rezultatul interviului dacă a fost efectuat de către entitate în cadrul procedurii proprii de evaluare și orice alt document din care reiese rezultatul adecvării;”.

48. La articolul 30 alineatul (1) litera e), punctul (iv) se abrogă.

49. La articolul 30 alineatul (1) litera e), punctul (vi) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(vi) existența unui conflict de interese semnificativ și modul în care acest conflict este gestionat sau remediat, inclusiv din perspectiva aspectelor cuprinse în politica entității reglementate în materie de conflicte de interese sau a oricăror dispoziții de gestionare sau de atenuare a conflictelor;”.

50. La articolul 30 alineatul (1) litera f), după punctul (ii) se introduc două noi puncte, punctele (iii) și (iv), cu următorul cuprins:

„(iii) datele de identificare ale persoanei/persoanelor care se încadrează în prevederile art. 11 alin. (3);

(iv) datele de identificare ale membrului/membrilor independent/ți al/ai consiliului, dacă este cazul;”.

51. La articolul 30 alineatul (1), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) documente referitoare la reputația și experiența persoanei evaluate, inclusiv scrisori de recomandare și datele de contact ale persoanelor care pot oferi referințe suplimentare;”.

52. La articolul 30, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru fiecare dintre persoanele evaluate numite pentru exercitarea funcțiilor-cheie, entitatea reglementată depune la A.S.F. cererea semnată de reprezentantul legal, însoțită de următoarea documentație:

a) documentele prevăzute la alin. (1), cu excepția celor de la lit. e) pct. (ii), (iv) și (v) și lit. f);

b) raportul de evaluare a adecvării individuale prevăzut la art. 28 alin. (1), întocmit în forma prevăzută în anexa nr. 4² sau prin altă metodă, incluzând, dacă este cazul, și elementele menționate la art. 13 alin. (2) lit. c) și alin. (4), rezultatul interviului dacă a fost efectuat de către entitate în cadrul procedurii proprii de evaluare și orice alt document din care reiese rezultatul adecvării.”

53. La articolul 30, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Orice modificare de natură ierarhică în structura consiliului, respectiv în structura conducerii executive/conducerii superioare care nu modifică componența evaluată și aprobată de A.S.F., se notifică în termen de 15 zile de la data adoptării hotărârii organului statutar competent.”

54. La articolul 30, după alineatul (8) se introduc două noi alineate, alineatele (9) și (10), cu următorul cuprins:

„(9) Valabilitatea aprobării membrilor structurii de conducere, precum și a persoanelor care dețin funcții-cheie, în conformitate cu prevederile prezentului regulament, încetează de drept la data revocării/retragerii aprobării acordate/sau a încetării mandatului, respectiv a contractului de muncă, după caz.

(10) Documentele transmise în format electronic potrivit alin. (1) respectă reglementările A.S.F. referitoare la modul de transmitere a raportărilor și a altor documente în format electronic.”

55. La articolul 31, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) A.S.F. organizează interviu, la sediul A.S.F. sau prin utilizarea mijloacelor de comunicare la distanță, cu persoanele evaluate supuse procesului de aprobare, dacă entitatea reglementată în cadrul căreia își vor exercita atribuțiile este.”.

56. La articolul 31, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în funcție de rezultatul analizei documentației transmise în conformitate cu

prevederile art. 30, A.S.F. poate intervieva persoanele evaluate supuse pentru prima dată procesului de aprobare în structura de conducere a entităților reglementate care nu sunt considerate semnificative, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) lit. k) pct. (i)—(iv), sau, după caz, poate renunța la organizarea interviului pentru persoanele evaluate care intră sub incidența art. 11¹.”

57. La articolul 31, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Interviul se înregistrează în format audio sau audiovideo, cu acordul persoanei intervievate, în scopul elaborării procesului-verbal al interviului, dar și pentru clarificarea oricăror neînțelegeri ulterioare rezultate din interpretarea oricăror aspecte din timpul interviului. Înregistrările se păstrează pe o durată de 3 ani de la data susținerii interviului, cu asigurarea condițiilor tehnice și organizatorice adecvate pentru protecția datelor cu caracter personal conținute în acestea.”

58. La articolul 32, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) A.S.F. poate lua în considerare rezultatele evaluării adecvării efectuate de către alte autorități competente sau alte informații relevante în scopul evaluării adecvării în ceea ce privește membrii structurii de conducere sau persoanele care dețin funcții-cheie și poate solicita, în acest scop, informațiile necesare.”

59. La articolul 32, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În situațiile în care riscul de SB/FT asociat cu entitatea reglementată sau cu persoana evaluată este sporit, A.S.F. solicită informații și ia în considerare evaluările realizate de:

a) autoritățile definite la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 129/2019;

b) autoritățile și instituțiile din alte state cu atribuții pentru prevenirea și combaterea SB/FT, în baza acordurilor de cooperare și în conformitate cu procesul de cooperare și schimb de informații prevăzut în Regulamentul nr. 13/2019 privind instituirea măsurilor de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului prin intermediul sectoarelor financiare supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare.”

60. La articolul 32, alineatele (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Informațiile furnizate de către A.S.F. cuprind rezultatul privind evaluarea adecvării (decizia de aprobare/respingere), orice deficiențe identificate, măsurile luate pentru a asigura adecvarea, responsabilitățile funcției pentru care a fost evaluată persoana respectivă și informațiile de bază privind dimensiunea, natura, amploarea și complexitatea entității respective, precum și orice alte informații relevante pentru evaluarea adecvării.

(6) În procesul de evaluare a adecvării, A.S.F. ia în considerare informațiile puse la dispoziție de autoritățile europene de supraveghere prin bazele de date proprii, în ceea ce privește sancțiunile administrative, prin identificarea oricăror sancțiuni împotriva entității în cadrul căreia persoana evaluată a fost membru al structurii de conducere sau a deținut o funcție-cheie în ultimii 10 ani, luând în considerare gravitatea faptelor, precum și răspunderea persoanei evaluate.”

61. La articolul 32, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Atunci când A.S.F. constată în baza unor fapte și informații relevante că o persoană evaluată nu este adecvată din punctul de vedere al riscurilor sau al oricăror acțiuni legate de SB/FT, fără a aduce atingere prevederilor Legii nr. 129/2019, A.S.F. comunică constatările efectuate și deciziile adoptate legate de acestea către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și/sau autorităților competente menționate la art. 32 alin. (3¹) lit. b).”

62. **La articolul 33, alineatul (2) se abrogă.**

63. **La articolul 33 alineatul (5), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„c) entitatea reglementată nu transmite sau persoana evaluată nu prezintă informații suficiente pentru a dovedi adecvarea persoanei evaluate sau entitatea reglementată nu răspunde solicitării A.S.F. de completare a datelor, documentelor și informațiilor necesare evaluării adecvării în termen de maximum 30 de zile de la transmiterea acesteia, în cazul în care legislația sectorială specifică nu prevede alte termene.”

64. **La articolul 33, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(6) În situația aplicării prevederilor alin. (5), o nouă cerere de aprobare poate fi transmisă în cazul în care au apărut elemente noi, care nu au fost aduse la cunoștința A.S.F. de către entitate la emiterea deciziei de respingere, sau în cazul îndeplinirii cerințelor prevăzute de prezentul regulament sau de legislația specifică.”

65. **La articolul 34 alineatul (4), partea introductivă și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(4) În situația în care, în cadrul procesului de monitorizare, supraveghere continuă și control, sunt constatate aspecte care, prin natura lor, ar conduce la nerespectarea cerințelor de adecvare

71. **La anexa nr. 1, după numărul curent 3 se introduce un nou număr curent, numărul curent 31, cu următorul cuprins:**

„31.	Educație și acte de studii			Diploma (Licență/Master/Certificat de atestare a unei forme de instruire + domeniul de studiu)/Dată de început și sfârșit/Unitate de învățământ/Formă/Tip de învățământ (universitar/academic/altă formă de pregătire profesională)”
------	----------------------------	--	--	--

72. **La anexa nr. 1 numărul curent 14, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„f) mențiuni cu privire la orice poziție de influență politică (la nivel național sau local) deținută în ultimii 2 ani și în special orice relație profesională sau personală cu o persoană expusă public, astfel cum este definită la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 129/2019.”

73. **La anexa nr. 2, titlul punctului III.1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„III. Descrierea atribuțiilor notificate”

74. **La anexa nr. 2, la punctul III, coloana a 2-a se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Funcția-cheie”.

75. **La anexa nr. 2, punctul III. 2 se abrogă.**

76. **La anexa nr. 4 secțiunea a 3-a, după rândul „Evaluarea sistemului de control intern și a activității funcției de conformitate” se introduce un nou rând, cu următorul cuprins:**

„Respectarea cerințelor împotriva spălării banilor și finanțării terorismului”.

77. **După anexa nr. 4 se introduc două noi anexe, anexele nr. 41 și 42, având cuprinsul prevăzut la anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul regulament.**

evaluate inițial în raport cu o anumită persoană aprobată sau cu structura de conducere la nivel colectiv, A.S.F. poate dispune:

a) măsuri de remediere conform legislației specifice, inclusiv prin reevaluarea de către entitate a îndeplinirii condițiilor de adecvare;”.

66. **La articolul 34, alineatul (9) se abrogă.**

67. **Articolul 35 se abrogă.**

68. **La articolul 37, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(1) Documentele și informațiile prevăzute în prezentul regulament se transmit în limba română, iar documentele emise într-o altă limbă sunt depuse în copie, împreună cu traducerea legalizată a acestora, cu respectarea prevederilor convențiilor la care România este parte, cu excepția documentelor care nu pot fi traduse legalizat, conform legii, care vor fi prezentate împreună cu traducerea autorizată a documentului.”

69. **La anexa nr. 1, nota de subsol nr. 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„1 Persoanele care dețin funcții-cheie nu completează informațiile de la nr. crt. 5, 6, 11, 12, 13 și 15.”

70. **La anexa nr. 1 numărul curent 3, la coloana „Explicații”, după ultimul rând se introduce un nou rând, cu următorul cuprins:**

„Angajamentul de timp estimat pentru funcția deținută”.

Art. II. — Entitățile reglementate au obligația ca, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, să transmită la Autoritatea de Supraveghere Financiară documentația prevăzută la art. 30 alin. (1) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2019, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezentul regulament, necesară verificării îndeplinirii cerințelor de adecvare individuală de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a persoanelor care au fost desemnate în conducerea executivă anterior datei de 1 ianuarie 2016. În situația în care în cadrul procesului de evaluare se identifică/constată deficiențe privind adecvarea persoanei, Autoritatea de Supraveghere Financiară dispune entității reglementate să instituie măsurile corective prevăzute la art. 29. alin. (6) lit. b) sau e) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1/2019, cu modificările ulterioare, după caz.

Art. III. — Cererile de aprobare depuse la Autoritatea de Supraveghere Financiară și nesoluționate până la intrarea în vigoare a prezentului regulament se soluționează de Autoritatea de Supraveghere Financiară conform prevederilor în vigoare la data depunerii acestora, dacă prin lege nu se prevede altfel.

Art. IV. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Nicu Marcu

**Raport de evaluare a adecvării individuale
a persoanei propuse pentru structura de conducere a**

Numele și prenumele persoanei propuse	
Calitatea propusă	
Numele și prenumele evaluatorului/ilor	
Calitatea deținută	

Cerințe legale conform prevederilor Regulamentului A.S.F. nr. 1/2019	Rezultatul structurii de conducere privind evaluarea prealabilă
Experiența relevantă deținută în vederea exercitării atribuțiilor specifice calității	
Criterii privind evaluarea adecvării cunoștințelor, competențelor și experienței:	
a) rolul și atribuțiile calității vizate și capacitatea necesară pentru exercitarea acesteia;	
b) cunoștințele și competențele obținute pe baza studiilor, practicii și formării profesionale;	
c) experiența acumulată în funcțiile ocupate anterior:	
(i) natura funcției de conducere deținute și nivelul său ierarhic;	
(ii) durata deținerii funcției;	
(iii) natura și complexitatea activității incluzând informații referitoare la structura organizatorică a entității în cadrul căreia a activat anterior;	
(iv) sfera competențelor, competențele decizionale și responsabilitățile persoanei;	
(v) cunoștințele tehnice dobândite în funcțiile anterioare;	
(vi) numărul de persoane aflate în subordinea sa;	
d) cunoștințele și competențele dobândite și demonstrate prin conduita profesională ca membru într-o structură de conducere sau în exercitarea altor funcții, după caz;	
e) stagiile de pregătire profesională sau promovarea testului privind cunoașterea legislației în vigoare specifice domeniului de activitate al sectorului de supraveghere financiară, organizate de către furnizorii de programe de formare profesională care își desfășoară activitatea în cadrul celor trei piețe financiare aflate sub supravegherea A.S.F.	
Criterii pentru evaluarea reputației, onestității și integrității:	
a) condamnarea sau urmărirea penală <i>in personam</i> în cazuri referitoare la:	
(i) infracțiuni prevăzute de legislația financiar-bancară, infracțiuni prevăzute de legislația referitoare la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, manipularea pieței, utilizarea abuzivă a informațiilor confidențiale sau infracțiuni în legătură cu fapte de corupție;	
(ii) infracțiuni contra patrimoniului sau alte infracțiuni specifice domeniului economic/financiar;	
(iii) infracțiuni prevăzute de legislația fiscală săvârșite în mod direct sau indirect, inclusiv prin schemele ilegale sau interzise de arbitraj al dividendelor;	
(iv) alte infracțiuni prevăzute de legislația privind societățile, falimentul, insolvența, precum și de cea privind protecția consumatorului;	
b) măsuri și sancțiuni anterioare sau în curs de desfășurare, luate de orice autoritate de reglementare sau organism profesional pentru nerespectarea oricăror dispoziții relevante care reglementează activitățile din domeniul financiar-bancar sau oricare dintre situațiile de la lit. a);	
c) aspecte referitoare la performanța profesională, precum și la soliditatea financiară a membrului structurii de conducere, luând în considerare următoarele:	
(i) existența de înscrieri în certificatul de cazier fiscal;	
(ii) rezultatele financiare ale entităților deținute sau conduse de membru sau în care membrul evaluat a deținut sau deține o participație sau o influență semnificativă; se acordă atenție deosebită procedurilor de redresare financiară, de faliment, de lichidare și dacă și cum a contribuit membrul respectiv la situația care a condus la aceste proceduri;	
(iii) declararea falimentului personal;	

Cerințe legale conform prevederilor Regulamentului A.S.F. nr. 1/2019	Rezultatul structurii de conducere privind evaluarea prealabilă
d) persoana evaluată s-a aflat în una dintre următoarele situații:	
(i) nu a dovedit transparență, deschidere și cooperare în relația cu autoritățile de reglementare;	
(ii) a fost membru în structura de conducere a unei entități care a fost supusă unei decizii de respingere a unei aprobări, din motive care țin de persoana evaluată, sau unei decizii de sancționare de către o autoritate de reglementare ori a cărei înregistrare sau autorizare a fost retrasă de o autoritate de reglementare;	
(iii) i s-a refuzat, retras sau interzis dreptul de a desfășura activității care necesită înregistrarea sau autorizarea de către o autoritate de reglementare;	
(iv) a fost membru în structura de conducere a unei entități care a intrat în insolvență sau în lichidare involuntară, în perioada în care aceasta a avut relații contractuale cu entitatea respectivă sau în decursul unui an de la data încetării acestor relații cu entitatea respectivă, cu condiția atragerii răspunderii acesteia pentru intrarea în insolvență a entității, în conformitate cu prevederile aplicabile din legislația incidentă în materia insolvenței sau lichidării involuntare;	
(v) a fost amendată, suspendată sau sancționată pentru fraudă, delapidare ori în legătură cu furnizarea de servicii financiare sau de date;	
(vi) a fost revocată sau concediată din motive imputabile, conform legislației aplicabile, din funcția de director sau dintr-o altă funcție de conducere sau dintr-o altă funcție relevantă;	
(vii) există orice alte dovezi sau reclamații sau sesizări grave bazate pe informații relevante, credibile și fiabile care sugerează că persoana acționează într-un mod care nu este în concordanță cu regulile de conduită.	
Criterii privind guvernarea:	
a) existența unui posibil conflict de interese, astfel cum este definit la art. 2 alin. (2) lit. e);	
b) restricții și incompatibilități între calitatea evaluată și calitățile deținute în cadrul acelorași entități reglementate sau în cadrul altor entități, conform legislației specifice;	
c) capacitatea de îndeplinire efectivă a activității și de alocare a timpului corespunzător exercitării acesteia;	
d) capacitatea persoanei evaluate de a-și îndeplini atribuțiile care îi revin, în mod independent, precum și aspectele relevante care pot rezulta din analiza informațiilor obținute, referitoare la:	
(i) activitățile desfășurate în funcțiile anterioare și actuale, exercitate în cadrul acelorași entități reglementate sau în cadrul altor entități;	
(ii) relațiile personale, profesionale sau alte relații economice cu membrii structurii de conducere din cadrul acelorași entități reglementate, din societatea-mamă sau din cadrul altor entități ale grupului de care aparțin entitățile reglementate;	
(iii) relațiile personale, profesionale sau alte relații economice cu acționarii care dețin controlul asupra entităților reglementate, a societății-mamă sau a altor entități din cadrul grupului;	
e) este în măsură să acorde suficient timp pentru a-și exercita atribuțiile și responsabilitățile;	
f) înțelege domeniul de activitate al entității reglementate, principalele sale riscuri și implicațiile strategiei de afaceri și ale strategiei de risc;	
g) respectă limitarea numărului maxim de funcții de conducere în conformitate cu prevederile din legislația specifică aplicabilă entității reglementate respective, în cazul în care persoana deține un mandat într-o entitate semnificativă;	
h) are capacitatea de a-și îndeplini atribuțiile și în perioade de activitate deosebit de intensă, cum ar fi restructurarea, relocarea, procesele de achiziție, fuzionare sau preluare ori în situații de criză sau ca urmare a unor dificultăți majore cu una sau mai multe dintre operațiunile sale, ținând seama de faptul că în astfel de perioade poate fi necesar un nivel mai ridicat al timpului dedicat decât în perioadele normale.	

Data:

Semnătura:

NOTĂ:

Completarea parțială a unor secțiuni sau necompletarea acestora nu poate fi luată în considerare. De asemenea, acolo unde este cazul, precizarea unor răspunsuri de tipul „DA”, „NU”, „X”, „N/A”, „Nu există”, „Nu este cazul” va fi însoțită de aspectele relevante care au fost luate în considerare în cadrul procesului de evaluare.

**Raport de evaluare a adecvării individuale
a persoanei propuse pentru o funcție-cheie în cadrul**

Numele și prenumele persoanei propuse	
Funcția-cheie propusă	
Numele și prenumele evaluatorului/ilor	
Poziția deținută	

Cerințe legale conform prevederilor Regulamentului A.S.F. nr. 1/2019	Rezultatul structurii de conducere privind evaluarea prealabilă
Experiența relevantă deținută în vederea exercitării atribuțiilor specifice funcției-cheie	
Criterii privind evaluarea adecvării cunoștințelor, competențelor și experienței:	
a) rolul și atribuțiile funcției-cheie vizate și capacitatea necesară pentru exercitarea acesteia;	
b) cunoștințele și competențele obținute pe baza studiilor, practicii și formării profesionale;	
c) experiența acumulată în funcțiile ocupate anterior:	
(i) natura funcției-cheie deținute/atribuțiilor specifice unei funcții-cheie și nivelul său ierarhic;	
(ii) durata deținerii funcției;	
(iii) natura și complexitatea activității incluzând informații referitoare la structura organizatorică a entității în cadrul căreia a activat anterior;	
(iv) sfera competențelor, competențele decizionale și responsabilitățile persoanei;	
(v) cunoștințele tehnice dobândite în funcțiile anterioare;	
(vi) numărul de persoane aflate în subordinea sa, dacă este cazul;	
d) cunoștințele și competențele dobândite și demonstrate prin conduita profesională ca membru într-o structură de conducere sau în exercitarea altor funcții, după caz;	
e) stagiile de pregătire profesională sau promovarea testului privind cunoașterea legislației în vigoare specifice domeniului de activitate al sectorului de supraveghere financiară, organizate de către furnizorii de programe de formare profesională care își desfășoară activitatea în cadrul celor trei piețe financiare aflate sub supravegherea A.S.F. conform cerințelor legislației specifice	
Criterii pentru evaluarea reputației, onestității și integrității:	
a) condamnarea sau urmărirea penală <i>in personam</i> în cazuri referitoare la:	
(i) infracțiuni prevăzute de legislația financiar-bancară, infracțiuni prevăzute de legislația referitoare la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, manipularea pieței, utilizarea abuzivă a informațiilor confidențiale sau infracțiuni în legătură cu fapte de corupție;	
(ii) infracțiuni contra patrimoniului sau alte infracțiuni specifice domeniului economic/financiar;	
(iii) infracțiuni prevăzute de legislația fiscală săvârșite în mod direct sau indirect, inclusiv prin schemele ilegale sau interzise de arbitraj al dividendelor;	
(iv) alte infracțiuni prevăzute de legislația privind societățile, falimentul, insolvența, precum și de cea privind protecția consumatorului;	
b) măsuri și sancțiuni anterioare sau în curs de desfășurare, luate de orice autoritate de reglementare sau organism profesional pentru nerespectarea oricăror dispoziții relevante care reglementează activitățile din domeniul financiar-bancar sau oricare dintre situațiile de la lit. a);	
c) aspecte referitoare la performanța profesională, precum și la soliditatea financiară, luând în considerare următoarele:	
(i) existența de înscrieri în certificatul de cazier fiscal;	
(ii) rezultatele financiare ale entităților deținute sau conduse de persoană sau în care persoana evaluată a deținut sau deține o participație sau o influență semnificativă; se acordă atenție deosebită procedurilor de redresare financiară, de faliment, de lichidare și dacă și cum a contribuit persoana respectivă la situația care a condus la aceste proceduri;	
(iii) declararea falimentului personal;	
d) persoana evaluată s-a aflat în una dintre următoarele situații:	
(i) nu a dovedit transparență, deschidere și cooperare în relația cu autoritățile de reglementare;	
(ii) a fost membru în structura de conducere a unei entități care a fost supusă unei decizii de respingere a unei aprobări, din motive care țin de persoana evaluată, sau a unei decizii de sancționare de către o autoritate de reglementare ori a cărei înregistrare sau autorizație a fost retrasă de o autoritate de reglementare;	

Cerințe legale conform prevederilor Regulamentului A.S.F. nr. 1/2019	Rezultatul structurii de conducere privind evaluarea prealabilă
(iii) i s-a refuzat, retras sau interzis dreptul de a desfășura activități care necesită înregistrarea sau autorizarea de către o autoritate de reglementare;	
(iv) a fost membru în structura de conducere a unei entități care a intrat în insolvență sau în lichidare voluntară, în perioada în care aceasta a avut relații contractuale cu entitatea respectivă sau în decursul unui an de la data încetării acestor relații cu entitatea respectivă, cu condiția atragerii răspunderii acesteia pentru intrarea în insolvență a entității, în conformitate cu prevederile aplicabile din legislația incidentă în materia insolvenței sau lichidării involuntare;	
(v) a fost amendată, suspendată sau sancționată pentru fraudă, delapidare ori în legătură cu furnizarea de servicii financiare sau de date;	
(vi) a fost revocată sau concediată din motive imputabile, conform legislației aplicabile, din funcția de director sau dintr-o altă funcție de conducere sau dintr-o altă funcție relevantă;	
(vii) există orice alte dovezi sau reclamații sau sesizări grave bazate pe informații relevante, credibile și fiabile care sugerează că persoana acționează într-un mod care nu este în concordanță cu regulile de conduită.	
Criterii privind guvernanța:	
a) existența unui posibil conflict de interese, astfel cum este definit la art. 2 alin. (2) lit. e);	
b) restricții și incompatibilități între funcția evaluată și funcțiile deținute în cadrul aceluiași entități reglementate sau în cadrul altor entități, conform legislației specifice;	
c) capacitatea de îndeplinire efectivă a activității și de alocare a timpului corespunzător exercitării acesteia;	
d) capacitatea persoanei evaluate de a-și îndeplini atribuțiile care îi revin, în mod independent, precum și aspectele relevante care pot rezulta din analiza informațiilor obținute, referitoare la:	
(i) activitățile desfășurate în funcțiile anterioare și actuale, exercitate în cadrul aceluiași entități reglementate sau în cadrul altor entități;	
(ii) relațiile personale, profesionale sau alte relații economice cu membrii structurii de conducere din cadrul aceluiași entități reglementate, din societatea-mamă sau din cadrul altor entități ale grupului de care aparțin entitățile reglementate;	
(iii) relațiile personale, profesionale sau alte relații economice cu acționarii care dețin controlul asupra entităților reglementate, a societății-mamă sau a altor entități din cadrul grupului;	
e) este în măsură să acorde suficient timp pentru a-și exercita atribuțiile și responsabilitățile;	
f) înțelege domeniul de activitate al entității reglementate, principalele sale riscuri și implicațiile strategiei de afaceri și ale strategiei de risc;	
g) are capacitatea de a-și îndeplini atribuțiile și în perioade de activitate deosebit de intensă, cum ar fi restructurarea, relocarea, procesele de achiziție, fuzionare sau preluare ori în situații de criză sau ca urmare a unor dificultăți majore cu una sau mai multe dintre operațiunile sale, ținând seama de faptul că în astfel de perioade poate fi necesar un nivel mai ridicat al timpului dedicat decât în perioadele normale.	

Data:

Semnătura:

NOTĂ:

Completarea parțială a unor secțiuni sau necompletarea acestora nu poate fi luată în considerare. De asemenea, acolo unde este cazul, precizarea unor răspunsuri de tipul „DA”, „NU”, „X”, „N/A”, „Nu există”, „Nu este cazul” va fi însoțită de aspectele relevante care au fost luate în considerare în cadrul procesului de evaluare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
 Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

